

I. GEVANGEN

Ik ren. De wind blaast door mijn haren. Met grote stappen ren ik over de heuvels tussen de bomen door. Takjes knappen onder mijn voeten. Vogels vliegen vrolijk in het rond.

Daar staat een bordje. Met grote, vuurrode letters staat er: Reuzenland. Oh wauw, reuzen? Waar ben ik nu beland? Ik klauter over ijzeren stangen. Dit lijkt wel de grens van Reuzenland!

Er komt een reuzengrote vogel in duikvlucht op mij af. Ik spring opzij en zie dan een enorm gebouw begroeid met een dikke laag mos. De vogel vliegt het gebouw binnen. Laat ik hem volgen!

Plotseling hoor ik allerlei gekke geluiden achter mij. 'Bzzz! Knal! Pats! Boem!' Geschrokken kijk ik achterom. De ijzeren stangen knallen omhoog en vormen een hek.

Ineens hoor ik luid geschreeuw. 'Nu ben je van ons!' Ik schrik en draai mijn hoofd in de richting van het geluid. De woorden komen uit de mond van een meterslange reus. Zijn hoofd is bedekt met groene bladeren. 'Hier, lees!' Zijn bruine modderige handen duwen een handgeschreven briefje in de mijne.

Verboden te lachen
Verboden te zingen
Verboden te rennen
Verboden te gamen
Verboden te huilen
Verboden te spelen
Verboden te klagen
Verboden te vragen

Wat een belachelijke regels! De lijst is wel een meter lang, volgeschreven met allerlei regels. 'Wat als ik ze overtreed?' vraag ik met bibberende stem.

'Lees de andere kant van het briefje!' snauwt de reus. Vlug draai ik het briefje om.

Eerste overtreding: waarschuwing
Tweede overtreding: kwartier werkstraf

Derde overtreding: halfuur celstraf
Vierde overtreding: uur celstraf
Vijfde overtreding: nog een uur celstraf
Zesde overtreding: je komt hier nooit meer weg

Ik schrik van de laatste paar woorden. Dan praat de enorme reus weer verder. 'Je bent in een droom beland. De grens waar je over vloog, was de grens tussen wakker zijn en dromen. Hoor je de klok? Hou de tijd maar goed in de gaten, je hebt twee dagen de tijd om hier weg te komen,' zegt hij. 'Anders ben je voor altijd van ons.'

'Word wakker, Loek!' fluister ik zachtjes tegen mezelf. Maar wakker word ik niet. Het is echt waar, ik zit vast in een nachtmerrie. Hoe kan ik ontsnappen binnen twee dagen? Voorbij die grote, ijzeren hekken kom ik niet. De klok tikt door.

De reus neemt me mee het reuzengrote gebouw in. Het plafond is metershoog. Geroezemoes dringt mijn oren binnen. Ik haal mijn neus op. Het ruikt er naar aangebrand vlees. Ik word misselijk van de geur en wil hier heel snel weg. Kippenvel kruipt over mijn armen als ik in de kleine, donkere hoekjes dikke spinnen zie. Hun harige poten zijn net zo lang als mijn vingers. Ze weven grote webben.

De reus loopt voor mij. Ik staar naar zijn hoofd. De bladeren op zijn hoofd lijken met de minuut te groeien. Hij krabt met zijn modderige hand op zijn hoofd.

'Reus?' vraag ik. 'Hoe kan ik hier wegkomen?'

'Eerste overtreding!' buldert hij. 'Eerste waarschuwing!'

Mijn wangen gloeien. Wat dom van mij. Vragen stellen is verboden. Ik bied mijn excuses aan. 'Het spijt me zeer, meneer.' Ik wil vragen wat ik nu moet doen, maar dat lijkt me niet